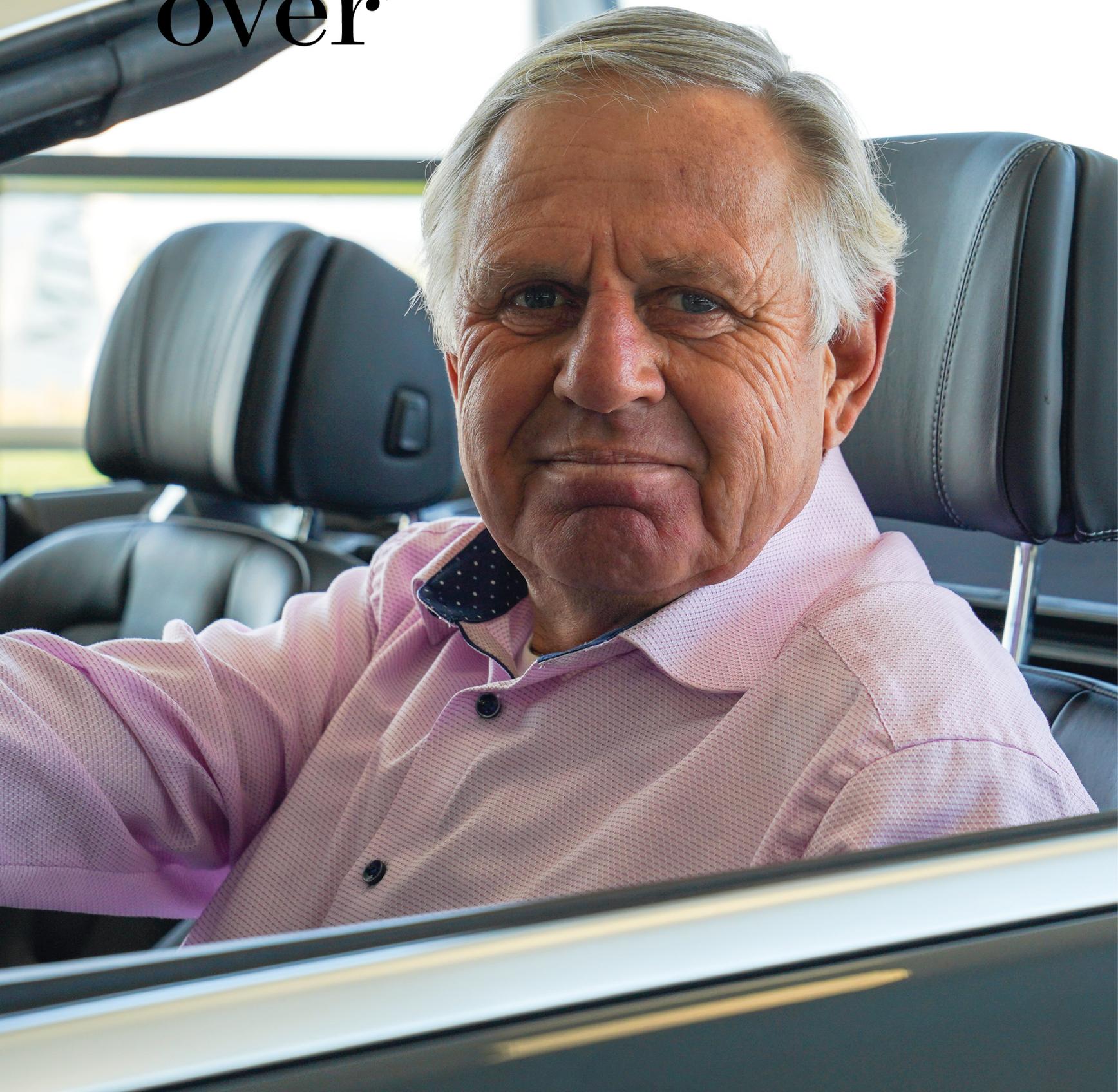

Rob Strating

‘Deze liefde gaat nooit over’

Tekst Kim de Booij

Fotografie Rob Strating

In VIVACE leest u elke editie reportages over auto's. Ze worden geschreven door een man die auto's werkelijk ademt, Rob Strating. Klassiekers? Oldtimers? Er is er niet één die hij niet kent. Recent geïntroduceerde nieuwkomers? Rob weet er alles over. Maar wat weten wij eigenlijk over deze wandelende auto-encyclopedie?

Rob Strating groeide op in Goes, aan de rijksweg A58. "Die liep toen nog door de stad. Vanuit mijn trapautootje zat ik uren naar auto's, vrachtwagens en bussen te kijken. Mijn geluk was dat de autogarages bovendien letterlijk om de hoek zaten. Ik was er kind aan huis. Soms iets te zeer. 'Ben je hier nou alweer? Neem alle foldertjes mee die je kunt vinden en dan willen we je een maand niet meer zien', ging het dan. Die foldertjes heb ik nog steeds."

Leraar

In vakanties reed Rob altijd met zijn vader mee. "Hij reisde heel Nederland door voor zijn werk. Geweldig vond ik dat. Bij ons sloeg de autogekke over van zoon op vader, niet andersom. Maar toen ik halverwege de middelbare school zat, hij vroeg wat ik later wilde worden en ik antwoordde 'Dat weet je toch? Ik ga in de auto's', was hij het daar niet mee eens: Ik was niet zakelijk genoeg en niet technisch opgeleid. Dat was een flinke teleurstelling, maar ik zag er de redelijkheid wel van in." Rob ging naar de kweekschool om leraar te worden, maar proefde na zijn afstuderen toch eerst nog even van het goede autoleven. "In Zwitserland werkte ik als chauffeur voor een hotel. Maar toen ik even terug in Nederland was, vond mijn vader dat

ik nu toch het onderwijs in moest. En destijds luisterde je op je 22e nog naar je vader. Ik heb er overigens nooit spijt van gehad. Leraar is een prachtig vak. Ik haalde er voldoening uit en kon het ook goed, had nooit gemieret in de klas. Leerlingen hebben daar antennetjes voor."

Mercedes 180

Het eerste antennetje dat Rob bezat, zat op een Mercedes 180. "Uit 1956. Toen, in 1970, was dat echt een oude auto. Men verklaarde me voor gek, maar ik vond 'm prachtig. Het was wel een beetje raar, een leraar met een Mercedes. Dat was eigenlijk 'not done'. Later, toen ik trouwde en twee kinderen kreeg, heb ik er een Opel Rekord bij gekocht. Die was wat sneller en praktischer. Maar van die Mercedes wilde ik geen afscheid doen. Helaas moest dat uiteindelijk toch. Mijn vrouw en ik gingen scheiden, de kinderen bleven bij mij en ik had het geld nodig. Dat was wel even pijnlijk."

Altijd auto's

Maar Rob omringde zich hoe dan ook steeds nog met auto's. "Ik ben bijvoorbeeld altijd blijven taxirijden bij de Citax en vanaf 1990 ging ik ook schrijven voor een dealerkrant in Goes en in het weekend auto's testen. Toen ik na veertig jaar met vervroegd pensioen ging, ben ik door Autogids Nederland gevraagd om voor hen de tests met nieuwe auto's te doen. Ik reisde, soms met privéjets van grote automerken, heel Europa door en verbleef er in van die akelige vijfsterrenrestaurants", zegt Rob met een brede glimlach op zijn gezicht.

Concours d'Elegance

Rob mag dan inmiddels 71 jaar zijn, nog steeds bezoekt hij als freelance autojournalist zoveel mogelijk autobeurzen. "De mooiste is die van Genève. Ik kom er al 24 jaar. Maar plots waren er afgelopen keer 15 merken minder. Ze passen hun marketingstrategie steeds meer aan naar internet. Dat is wel teleurstellend." Verder komt u hem regelmatig tegen als speaker bij een Concours d'Elegance. Hij lepelt er zonder moeite alle informatie van de oldtimers op. "Ik weet gewoon alles nog van vroeger. Er is geen auto die ik niet ken. Tja, iedere gek heeft recht op zijn eigen afwijking, toch?"

'Ik reisde, soms met privéjets van grote automerken, heel Europa door'

‘Vanuit mijn trapautootje zat ik uren naar auto's, vrachtwagens en bussen te kijken’

Favoriet

Gevraagd naar zijn favoriet, noemt Rob de klassieker Maseratti Ghibli. “Die zou ik wel willen hebben, maar hij is onbetaalbaar” en de recent geïntroduceerde Mazda 3 “De koplampen zijn gebaseerd op de ogen van een cheeta. De filosofie is dat de auto zelfs in stilstand snelheid en power uit moet stralen. Dat doen ze heel goed.” En elektrische auto's? “Niet mijn favoriet. Geluid hoort bij snelheid. Ik ga graag naar de Formule 1 kijken, maar bij de Formule E zul je mij niet zien.”

Mille Miglia

Waar hij ooit nog wel eens gezien zou willen worden, is bij de Mille Miglia, de duizend mijl van Italië. “Daar komen veel unieke automobielen.” Het is nog niet gelukt om

daar te geraken, maar aan unieke ervaringen heeft Rob heus geen gebrek. “Ooit heb ik met een Bentley Continental GT een week lang op het ijs gereden en gegleden aan de poolcirkel in Finland. ‘Power on Ice’ heette dat. Geweldig genoten!”

Liefde

Zoiets maak je niet elke dag mee. Maar van zijn eigen Mercedes, ja hij heeft er natuurlijk uiteindelijk weer één gekocht, geniet hij ook volop. “Hij is uit 1991, heeft een hele dikke motor met veel pk's. Deze verkoop ik niet meer! Ik ga er zelfs ieder jaar mee op vakantie.” Verwacht overigens verder geen hele rij oldtimers in Robs garage. “Geen tijd voor. Misschien als ik ooit stop met werken. Maar zover is het nog niet. Ik heb nog energie voor tien en vind het nog veel te leuk. Ik geloof niet dat deze liefde ooit overgaat.”

